

ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВА ТЕХНІКА

УДК 355.014:623.438.1(477)

О.І. Покотило¹, к.і.н.

О.В. Устименко², к.держ.упр.

В.І. Пеньковський², к.військ.н.

С.С. Гаценко²

¹Адміністрація Президента України, м. Київ, Україна

²Національний університет оборони України ім. І. Черняхівського, м. Київ, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ ПЕРЕОЗБРОЄННЯ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ БРОНЕТРАНСПОРТЕРАМИ ВІТЧИЗНЯНОГО ВИРОБНИЦТВА

Розглянуто спроможність оборонно-промислового комплексу України розробляти, модернізувати та виробляти бронетанкову техніку, яка призначена для транспортування механізованих (піхотних) підрозділів та їх вогневої підтримки в бою, зокрема бронетранспортерів. Розглянуто техніку, що випускається на підприємствах ДК "Укроборонпром", її озброєння, перспективи закупівлі для Збройних Сил України.

Ключові слова: *переозброєння, модернізація, оборонно-промисловий комплекс, бронетанкова техніка, бронетранспортер, Сухопутні війська.*

Постановка проблеми

Основну частку бронетехніки в більшості армій світу становлять загальновійськові бойові машини, які призначені для транспортування механізованих (піхотних) підрозділів і їх вогневої підтримки в бою, зокрема: бронетранспортери, бойові машини піхоти і бойові машини десанту [1, ст. 39].

В Україні основу загальновійськових бойових машин становлять бронетранспортери (БТР-60, -70, -80), бойові машини піхоти (БМП-1, -2), бойові машини десанту (БМД-1, -2). Всі ці машини були розроблені в 70-і, 80-і роки і на сьогодні фізично і морально застарілі і в основному не відповідають нинішнім вимогам, що ставляться до легкоброньованої техніки. БТР-60 фізично і морально застарілі і потребують заміни. Низькі техніко-експлуатаційні характеристики мають БМП-1 та БМД-1, які становлять близько половини загальної кількості бойових машин. В той же час технічні можливості модернізації цих машин доволі обмежені. Не задовольняють сучасним вимогам БТР-70, БМП-2, БМД-2. До відносно сучасних можна віднести лише бронетранспортери БТР-80, які втім теж потребують удосконалення конструкції.

В цілому ж значна частина бронетанкової техніки Збройних Сил (ЗС) України підлягає ремонту або регламентно-технічному обслуговуванню. Однак з цим теж існують проблеми, пов'язані в основному з браком коштів на закупівлю запасних частин та агрегатів. Недостатнє фінансування ЗС України робить проблематичним заміну застарілих зразків бронетехніки на сучасні, проведення її модернізації, переобладнання тощо.

Згідно Державної програми розвитку ЗС України на 2006-2011 роки, серед інших показників, планувалося довести кількість оновленого та модернізованого озброєння та військової техніки (ОВТ) до 22%.

За численними оцінками політиків і військових експертів, результати виконання програми невтішні. З передбачених нею заходів повністю або частково виконано не більше 50%. Головне –

через завершення термінів технічної придатності та невиконання амбіційних планів закупівлі нового і модернізації наявного озброєння не вдалося змінити динаміку падіння боєздатності ОБТ, істотно знизився рівень підготовки військ тощо [2].

Зважаючи на зазначене вище, актуальним є питання спроможності оборонно-промислового комплексу (ОПК) України щодо розробки, випробування, виробництва та модернізації бронетанкового озброєння і техніки Сухопутних військ Збройних Сил України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Відсутність єдиних поглядів на способи дій десанту БМП у різних бойових умовах (доцільність спішування або ведення вогню з машини), неможливість забезпечення ефективного застосування зброї десанту з машини, зумовлені недостатньою оглядовістю й ймовірністю виявлення цілей приводить фахівців до висновку, що зникає різниця між БМП та БТР [3, ст. 37].

Розглядаючи перспективи розвитку озброєння і військової техніки науковці значну увагу приділяють питанням визначення: концептуальних підходів до формування перспективних типів бойових броньованих машин [3]; перспектив розвитку бронетанкового озброєння і техніки Сухопутних військ Збройних Сил України [1]; шляхів модернізації та напрямків розвитку легко броньованої техніки [4, ст. 78-79]; тенденцій розвитку вітчизняних бронетранспортерів [4, ст. 66] та підвищення рівня їх захищеності та рухливості [4, ст. 67].

Постановка задачі та її розв'язання

Метою статті є аналіз спроможностей ОПК щодо ремонту, модернізації та виробництва загальновійськових бойових машини для потреб ЗС України.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів

Основна частина. Головне підприємство бронетанкової галузі ОПК України – Харківське конструкторське бюро машинобудування (ХКМБ) ім. О.О.Морозова – проектує танки починаючи з 1927 р. Тоді ж розгорнуто їх серійне виробництво на Харківському заводі ім. Малишева. В Україні створено легендарні танки БТ, Т-34, Т-64, що були основою бронетанкових і механізованих частин армії Радянського Союзу.

Сьогодні до складу галузі входять понад 200 підприємств і конструкторських бюро, які проектують, модернізують, розробляють і можуть випускати не лише танки, такі як Т-80УД, Т-84, “Оплот”, “Булат”, “Ятаган”, а й бронетранспортери БТР-3, БТР-4, “Дозор-Б”, багатоцільові транспортери, наприклад МТ-ЛБ, МТ-ЛБВМ, двигуни й агрегати бронетехніки, бойові модулі тощо.

На базі Т-84 розроблено БМПТ – 84, що здатна перевозити 5 чоловік десанту. При цьому збережено основне озброєння – 125 мм танкову гармату. БМПТ-84 не прийнята на озброєння, але, зважаючи на тенденції розвитку БМП, має непогані шанси як для ЗС України так і на експорт [5].

Що стосується модернізації броньованої техніки. Силами ХКМБ ім. О.О.Морозова модернізовано силову установку і озброєння **БТР-70**.

Замість двох карбюраторних двигунів ЗМЗ-4905 російського виробництва встановлено дизель УТД-20 вітчизняного виробництва. Замість кулемета КПВТ калібру 14,5 мм встановлено гармату КБА-2 калібру 30 мм, що дозволило збільшити дальність і ефективність стрільби. Випробування проведені на полігоні підтвердили розрахунки, щодо покращення характеристик бронетранспортера з новим двигуном. На 25% збільшився запас ходу при тій же заправці за рахунок зменшення витрат пального, підвищена прохідність машини у важких дорожніх умовах за рахунок збільшення обертового моменту двигуна.

Аналогічна модернізація можлива і по відношенню до **БТР-80**.

Інший варіант модернізації **БТР-70** розроблено на Миколаївському бронетанковому заводі – **БТР-70Ді**. На **БТР-70Ді** встановлено телевізійний, комбінований денний і нічний приціл з лазерним далекоміром, і система панорамного огляду “Панорама”. Машина обладнана кондиціонером і має систему захисту від зброї масового ураження, автоматичну систему пожежогасіння. Два дизельні двигуни FPT “Ivesco”, механічна шестиступінчаста коробка передач, забезпечує максимальну швидкість ходу до 100 км/год. Витрата палива не більше 19 літрів на 100 км. Базове озброєння складається з: 14,5-мм кулемета КПВТ (500 набоїв); 7,62-мм кулемета ПКТ (1500 набоїв); 30-мм автоматичного гранатомета АГС-17 (87 пострілів); ПТРК “Бар'єр” (4 ПТУР). На Миколаївському бронетанковому заводі також розроблені та за бажанням замовника на **БТР-70Ді** можуть бути встановлені бойові модулі “Буг” та “Ігнул” [6].

У рамках розробки перспективних зразків озброєння підприємствами бронетанкової галузі розроблено ряд загальновійськових бойових машин:

Дозор-Б – легка бойова броньована машина з колісною формулою 4×4. Бойова маса – 6,3 тони. Призначена для перевезення вантажів і людей і забезпечує захист від впливу стрілецького озброєння і зброї масового ураження, дозволяє встановлювати різноманітне озброєння легкого типу, засоби зв'язку та спецтехніку. Озброєння – кулемет НСВТ-12,7.

Компоновка бронетранспортера виконана по автомобільній схемі, що дозволяє забезпечити достатню прохідність при збереженні зручності роботи та безпеки посадки-висадки особового складу. Екіпаж – 3 чол., десант – до 8 чол.

БТР-3 – сучасний плаваючий український бронетранспортер, призначений для транспортування і вогневої підтримки мотострілкових підрозділів. Бойова маса – 14,4 тони, швидкість до 80 км/год. [7].

Ходова частина бронетранспортера практично не відрізняється від БТР-80. Підвіска торсійна керована. Формула коліс – 8Х8. Передні 4 колеса керованого типу. Рульове управління забезпечене гідропідсилювачем (на привід 4-х коліс). Встановлені французькі шини “Michelin” з централізованою системою підкачки. Встановлено дизельний двигун Deutz BF6M1015 потужністю 326 к.с. та автоматична трансмісія Allison MD3066. Для подолання водних перешкод у кормі встановлений водометний двигун, який дозволяє розвинути швидкість до 8 км/год. При вході у воду на бронетранспортері піднімається водовідбійний щиток і запускаються насоси відкачування води.

Корпус бронемашини зварного типу з листів катаної броні. Бронезахист – протикульовий, протиосколковий. Встановлена система захисту від зброї масового ураження, та система автоматичного пожежогасіння. Озброєння – баштовий модуль КБА-105 “Шквал”.

У носовій частині розташоване відділення управління. В ньому розташовані командир і водій-механік. У центральній частині розташоване відділення десанту та місце 3-го члена екіпажу – стрілка, керуючого стандартним озброєнням. Відділення десанту вміщує 6 осіб. Для входу (виходу) є двері, виконані на кожному борту. Кожні двері роздільного відкривання – її нижня частина опускається вниз і формує апарель (ступінь). Верхня частина при відкриванні йде у бік на передню частину машини. У даху відділення десанту є аварійні люки, по бортах виконані амбразури з бронезаслонками та наглядовими приладами для ведення вогню з особистої зброї десантниками. Встановлений комплекс кондиціонування повітря.

З урахуванням вимог ринку і потенційних замовників у ХКБМ був розроблено варіанти наступні модифікації бронетранспортера: **БТР-3Е**, на який встановлено двигун УТД-20 українського виробництва. Всі характеристики з озброєння і захисту ідентичні **БТР-3У**; **БТР-3Е1** – оснащений новим баштовим модулем БМ-3М “Штурм”; **БТР-3М2** – мінометний бронетранспортер; **БТР-3РК** – ракетний бронетранспортер. Машина створена для боротьби з бронетанковими угрупованнями. Якщо на звичайній лінійній машині встановлено дві ракети, то на **БТР-3РК** – чотири. Ще 12 ракет перебувають всередині бронетранспортера.

Разом з бельгійською компанією “Cockerill” фахівці Державного підприємства (ДП) “Укроборонсервіс” і Київського бронетанкового заводу адаптували базовий БТР-3Е1 для установки башти CSE 90LP, бельгійського виробництва, що дозволяє використовувати снаряди калібру 90 мм, відповідно стандартам НАТО. Проект також передбачає можливість використання керованих ракет українського виробництва. Зазначений БТР було представлено рамках Міжнародної виставки IDEX-2013 на експозиції бельгійської компанії “Cockerill”.

БТР-4 – повнопривідна броньована плаваюча машина з колісною формулою 8×8. Бронетранспортер призначений для транспортування особового складу мотострілецьких підрозділів, у тому числі в умовах застосування противником зброї масового ураження, та їх підтримки вогнем в бою. Його бойова маса складає 17,5 тон (з додатковим бронезахистом до 27 тон), екіпаж – 3 чол., десант – до 9 чол. БТР може бути укомплектований як двигуном IVECO, потужністю 430 к.с. з автоматичною гідромеханічною трансмісією, так і вітчизняним дизельним двигуном потужністю 500 к.с. Вони дозволяють розвинути швидкість до 110 км/год. на шосе та до 10 км/год. на воді, запас ходу – 690 км. [8].

БТР-4 по компоновці в значній мірі відрізняється від бронетранспортерів, які були створені раніше, зокрема БТР-60, БТР-70, БТР-80 та БТР-3У. Дана машина має відмінності і від російської моделі БТР-90. У бронетранспортері БТР-4 відсік управління розміщений в передній частині корпусу, в той час як силовий відсік разом з двигуном розміщувався в центральній частині зліва, відразу за місцем водія, а десантний відсік знаходився в задній частині корпусу. Таке компонування машини дає можливість трансформувати десантний і бойовий відсіки для створення машин різного роду підтримки (вогневої, санітарної, ремонтно-евакуаційної, командно-штабної), не змінюючи при цьому технічні рішення щодо розміщення трансмісії і силової установки.

З метою посилення бронювання розроблено модифікацію БТР-4МВ в якій істотно змінили компоновку носової частини. Було вирішено повністю відмовитися від броньованого скла, а також від бічних дверей водія і командира. Таким чином, передбачена можливість установки додаткового, в тому числі динамічного і керамічного захисту. Крім того, згідно з визначеним рівнем протимінного захисту, БТР-4МВ володіє 3-м рівнем балістичного захисту за стандартами НАТО. БТР-4МВ здатний витримати вибух міни потужністю близько 8 кілограмів у тротиловому еквіваленті. При цьому на бронетранспортер може бути встановлена додаткова решітка для забезпечення захисту від ручних протитанкових гранат різних видів. Додатковий захист також дозволяє витримати обстріл снарядами калібру 25 мм з відстані близько півкілометра. Ще однією особливістю нового бронетранспортера БТР-4МВ є нова кормова частина. Замість дверей з вертикальною середньою перемичкою, встановленою на БТР-4Е, тут передбачена спеціальна апарель, яка опускається по всій ширині десантного відсіку, яка дає можливість значно прискорити процес посадки і висадки десанту. Крім того, вона дозволяє використовувати бронетранспортер як перевізник великогабаритних вантажів, зокрема, додаткових боєкомплектів, озброєння і запчастин. В апарелі також є додаткові двері, які можна використовувати для посадки і висадки десанту.

В залежності від бажання замовника на БТР – 4 можуть бути встановлені різноманітні універсальні бойові модулі: БАУ - 23; “Трім”; “Штурм”; “Парус”.

АвтоКрАЗ в партнерстві з компанією Streit Group розробив і розпочав виробництво броньованих машин “Кугуар” и “Спартан”. Нові машини будуть вироблятися в Кременчуці.

“Спартан” – створений на базі шасі Ford F550, має турбодизельний двигун Ford 6,7 V8 (400 к.с.), обладнаний тепловізором, приладами нічного бачення і пультом дистанційного керування. Автомобіль має загальну вагу близько 8 тон, колісну базу 3576 мм, довжину 6020 мм, кліренс 510 мм, розвиває швидкість до 110 км/год. Зверху встановлена башта з кулеметом і гранатометами та 4 ПТРК “Корсар”

“Кугуар” – повнопривідна броньована машина, призначена для ведення бойових дій в міських умовах. Машина може бути оснащена різноманітними видами бойових модулів, озброєних 7,62-мм

або 12,7-мм кулеметом чи 40-мм автоматичним гранатометом. Машина побудована на базі шасі Toyota Land Cruiser 79, має дизельний двигун Toyota 4,0 ТД 240 к.с. чи Toyota 4,5i 218 к.с. Колісна база — 3180 мм, довжина — 5352 мм, кліренс 300 мм, розвиває швидкість до 105 км/год.

Бронювання забезпечує захист екіпажу по класу CEN Level BR6 (від 7,62×51 мм патрона НАТО на відстані 10 м). Екіпаж до дев'яти чоловік: троє в кабіні, шестеро позаду на індивідуальних сидіннях. По бортам с кожної сторони по три віконця для огляду та бійниці для ведення вогню із стрілецької зброї.

Втім необхідно зазначити, що броньовані машини виробництва Кременчуцького автозаводу по своїм тактико-технічним даним більш підходять для потреб правоохоронних органів а ніж Збройних Сил України. В липні поточного року Національна гвардія отримала 20 нових машин “Кугуар”. Планується закупити ще 40 [9].

Для модернізації та виробництва легкоброньованої техніки ОПК України може запропонувати наступні бойові модулі:

Бойовий модуль “Буг”. До його складу входять: 14,5-мм кулемета КПВТ (500 набоїв); 7,62-мм кулемета ПКТ (2000 набоїв); 30-мм автоматичного гранатомета АГС-17 (87 пострілів); ПТРК “Бар'єр” - 2 направляючих (4 ПТУР) [6].

Бойовий модуль “Ігнул”, має систему стабілізації блоку озброєння в двох площинах. Озброєний: 30-мм гарматою ЗТМ-2 з боєкомплект у 360 снарядів; 7,62-мм кулемет типу ПКТ або КТ з боєкомплект у 1500 патронів; пускова установка аерозольних гранат для протидії лазерним системам наведення супротивника “Туча” [6].

Бойовий модуль БАУ - 23, розроблено ХЗТМ на базі башти БТР - 80, відрізняється покращеним бронюванням та спареною 23-мм гарматою. На башті розміщено шість пускових установок аерозольних гранат. Як недолік можна зазначити погані умови огляду місцевості стрільком, що не дозволяє використовувати переваги в підвищенні лінії вогню.

Бойовий модуль “Грім”. До його складу входять: 30-мм гармата 2А42 зі спареним кулеметом ПКТ, автоматичний гранатомет АГ-17, на направляючих чотири пускових контейнера ПТУР комплексу 9П135М “Конкурс”. В наявності також вісім пускових установок аерозольних гранат для протидії лазерним системам наведення супротивника.

Бойовий модуль КБА-105 “Шквал”. До його складу входять: 30-мм гармата КБА-2 (боєкомплект – 300 снарядів), 7,62-мм спарений кулемет КТ-7,62 (2000 патронів), 30-мм автоматичний гранатомет АГ-17 (29 готових до використання гранат, ще 87 гранат в трьох магазинах перевозяться в резерві) і ПТРК “Конкурс” (4 ракети). Конструкція модуля дозволяє легко замінити протитанкові керовані ракети типу “Конкурс” на ПТРК типу “Ред Ерроу” або інші аналоги (в тому числі з наведенням на ціль по лазерному променю). З боків башти розташовуються по три 81-мм пускові установки димових аерозольних гранат для стрільби вперед, які приводяться в дію електроспуском.

Можливе встановлення переносного ЗРК “Толка” та крупнокаліберного кулемета калібру 12.7 мм типу НСВ.

Бойовий модуль БМ-3М “Штурм”, має систему стабілізації блоку озброєння в двох площинах, може вражати броньовану техніку, живу силу і гелікоптери. Озброєний: 30-мм гарматою типу 2А72 або ЗТМ-1 з боєкомплект у 350 снарядів; 7,62-мм кулемет типу ПКТ або КТ з боєкомплект у 2000 патронів; 30-мм автоматичний гранатомет типу АГ-17 або КБА-117; комплекс керованого озброєння “Бар'єр” з керуванням по лазерному променю і збільшеною дальністю стрільби до 5,5 км. Бойовий модуль має нову систему управління вогнем “Трек” яка забезпечує виявлення наземних цілей і вертольотів та дає змогу оператору дистанційно керувати озброєнням з внутрішнього відсіку бронетранспортера.

Бойовий модуль “Парус” є подальшим розвитком БМ “Штурм”. Розробники намагалися збільшити боєкомплект (збільшено до 300 снарядів), скоротити час обслуговування гармати та

максимально зменшити габарити модуля. Він може управлятися дистанційно як навідником так і командиром за допомогою електромеханічних приводів. Командир для пошуку цілей може скористатися допомогою камери кругового огляду, яка піднімається на висоту 0,5 м над баштою. БМ “Парус” може укомплектовуватися пусковими установками аерозольних гранат [10].

Бойовий модуль “Сармат”. До його складу входять: протитанкові керовані ракети РК-3 (РК-2С) з дальністю ураження 5000 м (2500 м), кулемет калібру 12,7 М2НВ, допрацьований компанією “Мэнрой інжиніринг” (Manroy Engineering), прилади наведення, тепловізійний приціл і пульт дистанційного керування. Всі елементи модуля, за виключенням кулемета і тепловізора – вітчизняного виробництва. Стандартним тепловізором є приціл “SLX-Хоук” (SLX-HAWK) виробництва французької компанії “Селекс-ЕС” (Selex ES). Модуль, в основному, зорієнтований на експортні поставки.

Висновки

За результатами аналізу можна прийти до висновку, що підприємства ОПК України спроможні як модернізувати загальновійськові бойові машини, що стоять на озброєнні ЗС України, так і випускати нові, власної розробки.

Згідно “Білої книги” ЗС України, лише на протязі останніх 5 років на озброєння прийнято, що стосується бронетехніки СВ ЗС України: броньована ремонтно-евакуаційна машина на базі танка Т-80; танк БМ “Оплот”; пристрої кумулятивного захисту та комплекс активного захисту “Заслон”; бронетранспортери БТР-70Ді, БТР-4Е; високоточний керований босприпас “Квітник” тощо.

В той же час прийняття на озброєння техніки не означало закупівлю її для потреб ЗС України. Це можна розглядати як маркетинговий хід при просуванні техніки на закордонні ринки. ЗС України планували замовити по 10 БМ “Оплот” та БТР-4, втім не знайшлося грошей в бюджеті. Отже ми бачимо, що танки БМ “Оплот”, бронетранспортери БТР-3Е та БТР-4Е, що виробляються ОПК України на експорт не закуплено для ЗС України. Вже у ході проведення антитерористичної операції урядом було прийнято рішення закупити партію БТР-4Е для Національної гвардії та Збройних Сил України. Це ті бронетранспортери, які були вироблені в рамках виконання Іракського контракту, але від яких, на наше щастя, відмовився Ірак.

Перспективи подальших досліджень

За результатами набутого у ході проведення антитерористичної операції досвіду бойового застосування та експлуатації бронетранспортерів вивчити питання щодо доцільності закупівлі СВ ЗС України одночасно БТР-70Ді, БТР-3Е, БТР-4Е, які мають майже однакові тактико-технічні характеристики. Виваженим має бути і рішення щодо встановлення бойового модуля на бронетранспортер. Бойові модулі “Ігнул”, “Грім”, “Шквал”, “Штурм” та “Парус” мають майже однакові бойові спроможності і, на нашу думку, доцільно обрати один базовий бойовий модуль за критеріями безпеки та ефективності використання, економічної доцільності, простоти обслуговування, ремонтпридатності та перспектив модернізації.

Список використаних джерел

1. Костюк В. Перспективи розвитку бронетанкового озброєння і техніки Сухопутних військ Збройних Сил України / В. Костюк, О. Калінін, П. Русіло та ін. // Військово-технічний збірник. – Л. : АСВ, 2012. – № 2(7). – С. 89–94.
2. Горovenko В. Військова реформа в Україні. Плануючи майбутнє варто озирнутися в минуле / В. Горovenko В. Тютюнник // Defense express. – № 4. – 2012. – С. 6-13.
3. Чепков І. Концептуальний підхід до формування перспективних типів бойових броньованих машин / Ігор Чепков, Сергій Латицький, Віктор Голуб та ін. // Наука і оборона. – 2013. – № 2. – С. 35–41.

4. *Перспективи розвитку озброєння і військової техніки Сухопутних військ : Збірка тез доповідей П'ятої Всеукраїнської науково-технічної конференції (Львів, 15-17 трав. 2012 р.) – Л. : Вид-во АСВ, 2012. – 378 с.*
5. *Устименко О. В. Перспективи розвитку “важких” БМП / О. В. Устименко // Перспективи розвитку озброєння та військової техніки Сухопутних військ : Збірник тез доповідей Міжнародної науково-технічної конференції (Львів, 22-24 трав. 2013 р. – Л. : Вид-во АСВ ім. гетьмана Петра Сагайдачного, 2013. – С. 60.*
6. *БТР-70Ді – [Електронний ресурс] Режим доступу : <http://btrmz.com/ptodukt/lightbtr/btr7>.*
7. *Українські броньовані машини – [Електронний ресурс] Режим доступу : <http://wartime.org.ua/2950-ukrayinsk-bronovan-mashini.html>.*
8. *Пеньковський В. І. Перспективи БТР-4 в Збройних Силах України / В. І. Пеньковський, О. В. Устименко // Перспективи розвитку озброєння та військової техніки Сухопутних військ : Збірник тез доповідей Міжнародної науково-технічної конференції (Львів, 22-24 трав. 2013 р. – Л. : Вид-во АСВ ім. гетьмана Петра Сагайдачного, 2013. – С. 48–50.*
9. *Первая бронемашина "Кугуар" отправилась в зону АТО – [Електронний ресурс] Режим доступу : <http://www.newsru.ua/auto/08aug2014/kiguarato.html>*
10. *Устименко О. В. Військово-промислова політика з підготовки держави до збройного захисту національних інтересів / О. В. Устименко // Журнал “Системи озброєння і військова техніка”. – X. : ХУПС. – 2013. – Вип. №3(35). – С. 163–167.*

Рецензент: Глушкевич О.Л., к.військ.н., доц., Національний університет оборони України ім. І. Черняхівського, м. Київ

ПЕРСПЕКТИВЫ ПЕРЕВООРУЖЕНИЯ СУХОПУТНЫХ ВОЙСК ВООРУЖЕННЫХ СИЛ УКРАИНЫ БРОНЕТРАНСПОРТЕРАМИ ОТЕЧЕСТВЕННОГО ПРОИЗВОДСТВА

А.И. Покотило, О.В. Устименко, В.И. Пеньковский, С.С. Гаценко

Рассмотрены возможности оборонно-промышленного комплекса Украины разрабатывать, модернизировать и производить бронетанковую технику, предназначенную для транспортировки механизированных (пехотных) подразделений, их огневой поддержки в бою, в частности бронетранспортеров. Рассмотрена техника, которая выпускается на предприятиях ГК “Укроборонпром”, ее вооружение, перспективы закупки для Вооруженных Сил Украины.

Ключевые слова: перевооружение, модернизация, оборонно-промышленный комплекс, бронетанковая техника, бронетранспортер, Сухопутные войска

PROSPECTS OF REARMAMENT OF GROUND FORCES OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE BY THE ARMoured TROOP-CARRIERS OF HOME PRODUCTION

O. Pokotylo, A. Ustimenko, V. Penkovskiy, S. Gacenko

Possibilities of defensive-industrial complex of Ukraine to develop, modernize and produce common new advanced types of armour technique, intended for transporting of the mechanized (infantry) units, their fire support in a fight are considered, in particular the armoured personnel carriers. The armoured troop-carriers that is produced on the enterprises of state corporation “Ukroboronprom”, their armament, prospects of purchase for the Armed Forces of Ukraine, are considered.

Key words: rearmament, modernization, defensive-industrial complex, armour technique, armoured personnel carrier, Land Forces